

Farkas-barkas

Volt a világon egy kis tyúk, csak ott kapargált, csak ott kapargált a szeméten. Egyszer a szomszéd fia áthajított egy kis követ, egyenesen a kis tyúk fejére esett. Megijedt a kis tyúk, szaladt, szaladt, mindig ezt kiabálta: "Fussunk, fussunk, égszakadás, földindulás!" Amint szaladt, előtalált egy kis kakast. Azt kérdezi a kis kakas:

- Hová szaladsz, kis tyúk koma?

- Jaj, fussunk, fussunk, égszakadás, földindulás!

- Honnan tudod?

- Fejemen történt.

- No hát fussunk, én is futok.

Futottak, futottak, előtaláltak egy nyulat. Kérdezi a nyúl:

- Hová szaladtok, kakas koma?

- Jaj, fussunk, fussunk, égszakadás, földindulás!

- Honnan tudod?

- Tyúk komától.

- Hát tyúk koma?

- Fején történt.

- No hát fussunk, én is futok.

Megint futottak, előtaláltak egy őzet. Kérdezi az őz:

- Hová szaladtok, nyúl koma?

- Jaj, fussunk, fussunk, égszakadás, földindulás!

- Honnan tudod?

- Kakas komától.

- Hát kakas koma?

- Tyúk komától.

- Hát tyúk koma?

- Fején történt.

- No hát fussunk, én is futok.

Megint futottak, előtaláltak egy rókát. Kérdezi a róka:

- Hová szaladtok, őz koma?

- Jaj, fussunk, fussunk, égszakadás, földindulás!

- Honnan tudod?

- Nyúl komától.

- Hát nyúl koma?

- Kakas komától.

- Hát kakas koma?

- Tyúk komától.

- Hát tyúk koma?

- Fején történt.

- No hát fussunk, én is futok.

Futottak, futottak, előtaláltak egy farkast. Kérdezi a farkas:

- Hová futtok, róka koma?

- Jaj, fussunk, fussunk, égszakadás, földindulás!

- Honnan tudod?

- Őz komától.

- Hát őz koma?

- Nyúl komától.

- Hát nyúl koma?

- Kakas komától.

- Hát kakas koma?

- Tyúk komától.

- Hát tyúk koma?

- Fején történt.

- No hát fussunk, én is futok.

Futottak, futottak, mindig csak ezt kiabálták: "Jaj, fussunk, fussunk, égszakadás, földindulás!" Már rájok is esteledett, de azért ők csak futottak. Egyszer egy verembe estek. Mit csináljanak, mit csináljanak? Hogy menjenek ki? Már nagyon éhesek voltak. Egyszer azt mondja a farkas:

- No, barátaim, komáim! Már most mit csináljunk? Nagyon is ehetnénk, ha ez soká így tart, mindnyájan eldöglünk. Hanem gondoltam én egyet. Számláljuk el mindnyájunk nevét, akié a legcsúnyább lesz, azt együk meg.

Ráálltak mindnyájan. Elkezdte a farkas:

- Farkas-barkas jaj be szép, róka-bóka az is szép, özöm-bőzöm az is szép, nyúlom-búloom az is szép, kakas-bakas az is szép, tyúkom-búkom jaj be rút!

Szétszaggatták a kis tyúkot, meg is ették hamarjában. De biz az még a fél fogukra se volt elég. Megint elkezdte a farkas:

- Farkas-barkas jaj be szép, róka-bóka az is szép, özöm-bőzöm az is szép, nyúlom-búloom az is szép, kakas-bakas jaj be rút!

Szétszaggatták a kakast is, meg is érték vele akkor nap. Hanem bizony másnap megéheztek. Megint elkezdte a farkas:

- Farkas-barkas jaj be szép, róka-bóka az is szép, özöm-bőzöm az is szép, nyúlom-búloom jaj be rút!

Megették a kis nyulat is; az is elég volt egy napra. De másnapra megéheztek. Megint elkezdte a farkas:

- Farkas-barkas jaj be szép, róka-bóka az is szép, özöm-bőzöm jaj be rút!

Szétépték az őzet is; az már elég volt vagy két napra. De biz utoljára az is elfogyott. Megint nagyon megéheztek. Egyszer azt mondja a farkas a rókának:

- Nos, róka pajtás, mármost nincs mit enni. Hanem vagy én eszlek meg, vagy te engem. Azért hát birkózzunk meg, nézzük, melyik lesz a győztes, a ravaszság-e vagy az erősség.

Megbirkóztak; a farkas lett a győztes, megölte a rókát. Már ezzel megérte egy hétig is. Hanem akkor ez is elfogyott. Megint megéhezett a farkas. Mit csináljon nagy kínjában? Elkezdett ordítani, amint a torkán kifért. Éppen vadászok jártak arra, észrevették, agyonlőtték, a bőréből bundát csináltak, még most is viselik, ha el nem nyűtték.